

„at barnet opfylder de i § 194 A angivne økonomiske betingelser“.

Paragraffens stk. 6 affattes således:

„Bestemmelsen i § 219, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse“.

Som ny § 235 A indsættes:

„*Stk. 1.* Under tilsvarende betingelser som i § 235 angivet vil der til enker, der har født inden for den sidste måned før ægtefællens død, samt til enker, der er gravide ved ægtefællens død, være at udbetale en understøttelse fra det offentlige svarende til de gældende normalbidrag til barselfærd og underhold før og efter fødslen, jfr. § 236.

Stk. 2. Den i stk. 1 omhandlede understøttelse vil ligeledes være at yde til mødre, der får tilkendt understøttelse til barnet i henhold til bestemmelserne i § 224.“

Til § 282.

Paragraffen udgår og erstattes af følgende:

§ 282.

„*Stk. 1.* Til enker med børn under 18 år kan der i indtil 13 uger efter ægtefællens død i trangtilfælde ydes hjælp til underhold og til hjemmets opretholdelse. Der vil herunder kunne ydes hjælp til fortsættelse af lejemål af lejlighed og til afdrag på gæld stiftet til erhvervelse af genstande anskaffet til pågældendes husførelse, alt i det omfang det sociale udvalg skønner, at familien normalt ville have kunnet afholde disse udgifter. Der kan endvidere i tilfælde, hvor ægtefællen enten alene eller ved hustruens hjælp har drevet en mindre erhvervsvirksomhed (butik eller lignende), ydes hustruen hjælp til fortsættelse heraf, såfremt det sociale udvalg skønner, at hun vil være i stand til at videreføre virksomheden på egen hånd. Den ydede hjælp vil i ganske særlige tilfælde, hvor pågældende på grund af sygdom eller andre utilregnelige årsager ikke har været i stand til at påtage sig eller skaffe sig arbejde, eller hvor en fortsat ydelse af hjælp skønnes af afgørende betydning for fortsættelse af en mindre erhvervsvirksomhed, kunne ydes i indtil ½ år efter ægtefællens død. Til enker, der er gravide ved ægtefællens død vil hjælp efter foranstående regler kunne ydes fra dødsfaldet og i indtil et halvt år efter fødslen.

Stk. 2. Hvor det sociale udvalg efter for-

holdene i det enkelte tilfælde skønner det rimeligt begrundet, kan der ydes hjælp efter bestemmelsen i stk. 1 til kvinder med mindreårige børn, som bliver skilt uden forudgående separation. Det samme gælder i særlige tilfælde ved separation.

Stk. 3. Det er en forudsætning for ydelse af hjælp efter stk. 1 og 2, at de forpligtelser, til hvis opfyldelse hjælpen søges, ikke er påtaget med henblik på at opnå hjælp fra det offentlige.

Stk. 4. Til enlige mødre med børn under 18 år, der på grund af børnenes (barnets) pasning eller på grund af nedsat erhvervs-evne ikke er i stand til at tage arbejde eller ikke er i stand til at påtage sig arbejde i normalt omfang, og som ikke — eller ikke længere — opfylder betingelserne for at modtage hjælp i henhold til stk. 1 eller 2, vil der i trangtilfælde som særhjælp kunne ydes underholdshjælp i et omfang svarende til, hvad der i almindelighed vil kunne ydes som kommunehjælp efter de i § 297, stk. 1 og 2, indeholdte retningslinier. I tilfælde, hvor hjælpen ydes til kvinder, der er beskæftiget med nedsat arbejdstid, vil der ved beregningen af hjælpens størrelse kunne ses bort fra indtil halvdelen af den af pågældende oppebårne arbejdsindtægt.

Stk. 5. Hjælp efter bestemmelsen i stk. 4 kan kun ydes efter nøje prøvelse i hvert enkelt tilfælde af pågældendes evne til at påtage sig arbejde, når hensyn tages til hendes helbredstilstand og de forhåndenværende muligheder for at få børnene (barnet) passet ved anbringelse i børneforsorgsinstitution eller på anden måde. Hvor hjælpen ydes på grund af nedsat erhvervs-evne, er det endvidere en betingelse, at pågældende er villig til at deltage i sådanne foranstaltninger til uddannelse eller omskoling til andet erhverv, som det sociale udvalg eller en mødrehjælpsinstitution måtte anvise.

Stk. 6. Ydelse af hjælp efter fornævnte bestemmelser kan gøres betinget af, at det sociale udvalg får adgang til for den pågældende periode at indtræde i moderens eventuelle ret til underholdsbidrag til sig selv, dog højst med et til hjælpen svarende beløb.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1955.